ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου **1937** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **184**

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 677. 1937

Περὶ ρυθμίσεως χρεῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ὡς ἀγρόται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου θεωροῦνται ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποζῶσι κυρίως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας, ἁλιείας, ἐκμεταλλεύσεως δασῶν ἢ ἐν γένει οἱουδήποτε ἄλλου συναφοῦς κλάδου καὶ ἀσκοῦν τὰ συναφῆ ἐπαγγέλματα, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, εἴτε δι' αὐτοπροσώπου ἐπιστασίας, ὡς καὶ οἱ συγκεντροῦντες τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας μορτῖται, ἀντισπορῖται, ἐμφυτευταὶ καὶ μισθωταὶ ἀγροτικῶν κτημάτων.

2. Ὡς ἀγρόται ἐπίσης θεωροῦνται α) αἱ χῆραι καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀγροτῶν καὶ β) οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ καὶ αἱ Ἑνώσεις αὐτῶν.

3. Δὲν θεωροῦνται ἀγρόται ὅσοι ἀσκοῦν τὰ ὡς ἄνω ἐπαγγέλματα κυρίως πρὸς ἐμπορίαν ὡς καὶ αἱ γεωργικαὶ ἐν γένει ἐπιχειρήσεις, αἱ λειτουργοῦσαι ὑπὸ μορφὴν ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν, εἴτε ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων, εἴτε ἀνωνύμων.

Ἄρθρον 2.

1. Ὀφειλαὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀγροτῶν ὑπαγόμεναι εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ρύθμισιν εἶναι αἱ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἐξ οἱουδήποτε τίτλου εἰς δραχμὰς ἢ αἱ δραχμοποιηθεῖσαι τοιαῦται πρὸς οἱασδήποτε πρόσωπα φυσικὰ ἢ Νομικά, αἵτινες συνωμολογήθησαν ἢ ἐγεννήθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 ὡς καὶ ἐκεῖναι αἵτινες συνεστήθησαν μὲν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935 ἀλλ' αἱ ὁποῖαι συνωμολογήθησαν εἰς ἀνανέωσιν ἢ ἀντικατάστασιν ὀφειλῶν προγενεστέρων τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ τῶν ὁποίων ἡ τοιαύτη ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν ἀνανέωσις ἢ ἀντικατάστασις βεβαιοῦται διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, πλὴν μαρτύρων.

2. Πωλήσεις ἀκινήτων ἢ γεωργικῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων γενόμεναι παρ' ἀγροτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933 μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934 ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δικαιοῦται ὁ πωλητὴς ὅπως ἐξαγοράσῃ τὸ πωληθὲν, ἐὰν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας καταβληθῇ τὸ διὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν συμφωνηθὲν τίμημα, θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον ὅτι καλύπτουσι δάνεια καὶ ὡς τοιαῦτα ὑπόκεινται εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ κυριότης τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πωληθέντων ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἐπανέρχεται εἰς τὸν πωλητὴν ἀγρότην, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἀγοραπωλησίαι συναφθεῖσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον καὶ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1933 καὶ ἀφορῶσαι τὰ ἀνωτέρω ἀκίνητα ἢ κινητά, ἅτινα παρέμειναν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πωλητοῦ ἀγρότου μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934, θεωροῦνται ὡσαύτως ὡς καλύπτουσαι δάνεια καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τούτων αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγῳ κινητὰ ἢ ἀκίνητα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1936.

3. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον βαρύνεται δι' ὑποθηκῶν συνομολογηθεισῶν μεταξὺ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τρίτων, ὁ πωλητὴς δικαιοῦται ἐπανερχόμενος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ ποσὸν δι' ὃ ἔχει ἐγγραφῇ ὑποθήκη. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς ὑποθήκης ὑπερβαίνει τὸ τίμημα τῆς ἀγοραπωλησίας, ὁ πωλητὴς ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ δηλώσῃ εἴτε ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς αὐτὸν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἀναλαμβάνων τὴν ἐξόφλησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐνυποθήκου χρέους κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα, εἴτε ὅτι παραιτεῖται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος Νόμου. Ἡ δήλωσις αὕτη κοινοποιεῖται μερίμνῃ τοῦ πωλητοῦ ἀγρότου εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ τὸν ἐνυπόθηκον δανειστὴν κατατίθεται δὲ συγχρόνως εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰρηνοδίκην.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ἡ ρύθμισις τοῦ ἐνυποθήκου χρέους τοῦ βαρύνοντος τὸ κτῆμα ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου μόνον ἐφ' ὅσον ὁ παρασχὼν τὴν ὑποθήκην ἀγοραστὴς τοῦ κτήματος εἶναι ἀγρότης.

4. Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις ἀποκαταστάσεως τοῦ πωλητοῦ ἀγρότου εἰς τὴν κυριότητα τῶν πωληθέντων ἀκινήτων ἢ κινητῶν, οὗτος ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἀγοραστὴν διὰ τὰς τυχὸν γενομένας παρ' αὐτοῦ ἀναγκαίας ἢ ἐπωφελεῖς δαπάνας.

5. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀγοραπωλησίαι ἐφ' ὅσον συνωμολογήθησαν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935 δὲν ὑπάγονται μὲν εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν, θεωροῦνται ὅμως κατὰ τεκμήριον ὡς καλύπτουσαι ὁμοίως δάνεια τῆς κυριότητος τῶν οὕτω πωληθέντων πραγμάτων ἐπανερχομένης εἰς τὸν πωλητὴν δικαιούμενον ὅπως ζητήσῃ τὴν μεταγραφὴν τῶν ἀκινήτων τούτων ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ ἀγοραστὴς δικαιοῦται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου νὰ ἐγγράψῃ ἐπ' αὐτῶν διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τίμημα τῆς ἀγοραπωλησίας ὑποθήκην. Αἱ τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἐγγραφεῖσαι κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ὑπὲρ τρίτων

ὑποθῆκαι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, τὰ ποσὰ δὲ δι' ἃ αἱ ὑποθῆκαι ἐνεγράφησαν ἐκπίπτονται ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀγοραστοῦ κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑποθήκης.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ἀγοραπωλησία ἀφεώρα κινητά ἡ μὲν κυριότης ἐπανέρχεται εἰς τὸν πωλητήν. ὁ δὲ ἀγοραστὴς ἀποκτᾷ αὐτοδικαίως δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπ' αὐτῶν.

6. Πωλήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων γενόμεναι μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον εἰκονικαί, ἐφ' ὅσον ὁ εἰς ταύτας συμβαλλόμενος πωλητὴς ἀπέκτησε τὴν κυριότητα τῶν πωληθέντων πραγμάτων παρ' ἀγρότου.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ρυθμίσεως:

1. Αἱ ὀφειλαὶ τῶν ὁποίων τὸ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου συνολικὸν κατ' ὀφειλέτην ὑπόλοιπον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας.

2. Αἱ ὀφειλαὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ἀδικήματος.

3. Αἱ ὀφειλαὶ λόγῳ διατροφῆς ἢ ἐπιστροφῆς προικός.

4. Αἱ ὀφειλαὶ ἀγροτῶν, δι' ἃς συντρέχει περίπτωσις συμψηφισμοῦ ἔναντι ἀπαιτήσεων τούτων κατὰ τῶν δανειστῶν των, ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ καθ' ὃ ποσὸν ἑκάτεραι ἀντικρύζουσιν ἀλλήλας.

5. Τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ γεωργικῶν προϊόντων ἢ εἰδῶν δάνεια, ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃ ποσὸν ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑφισταμένων ἐνεχύρων καλύπτει τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ὀφειλόμενον δάνειον.

6. Αἱ ὀφειλαί:

α) Πρὸς τὸ Δημόσιον, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

β) Πρὸς τὴν τέως Ἐπιτροπὴν ἀποκαταστάσεως προσφύγων καὶ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ.

γ) Πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ πρὸς τοὺς εἰς αὐτὴν συγχωνευθέντας ἢ ὑπαχθέντας ὁπωσδήποτε ὀργανισμοὺς ἢ Γεωργικὰς Τραπέζας.

ε) Αἱ προερχόμεναι ἐξ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 2181 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 5222 τοῦ 1931 ἐφ' ὅσον ἡ βάσει τῶν ἀνωτέρω Νόμων γενομένη ρύθμισις δὲν εἶναι δυσμενεστέρα τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένης τοιαύτης.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ρύθμισις τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων ὀφειλῶν ἀγροτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 καὶ 2 ὁριζόμενα διέπεται ὑπὸ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

α) Οἱ καθυστερούμενοι καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου ὀφειλόμενοι τόκοι διαγράφονται.

β) Τὸ μετὰ τὴν διαγραφὴν τῶν ἀνωτέρω τόκων ὀφειλόμενον κεφάλαιον, σὺν τοῖς ἐξόδοις, θέλει ἐξοφληθῇ εἰς 12 ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας, μὲ τόκον 3 ο/ο ἐτησίως ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1937. Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις θέλει καταβληθῇ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1938 τοῦ ὀφειλέτου δυναμένου νὰ καταβάλῃ καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην χρονολογίαν πρὸ τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης, ἐφ' ὅσον ἤθελε δηλώσει τοῦτο πρὸς τὸν δανειστήν. Διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1937 μέχρι 30 Σ)βρίου 1937 διάστημα θέλει καταβληθῇ ἁπλοῦς τόκος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους.

2. Πᾶσα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 γενομένη καταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν δανειστὴν θεωρεῖται γενομένη πρὸς ἐξόφλησιν κεφαλαίου.

3. Εἰς τοὺς ἐξοφλοῦντας ὁλόκληρον ἢ μέρος τοῦ χρέους αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου 1939 παρέχονται αἱ κάτωθι ἐκπτώσεις:

α) Οἱ ἐξοφλοῦντες ὁλοσχερῶς τὰς ὀφειλάς των μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1938 δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἴσης πρὸς 30 ο/ο τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως ὑπολοίπου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκκαθαρισθησομένων ὀφειλῶν των.

β) Οἱ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1938 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1939 ἐξοφλοῦντες ὁλοσχερῶς τὰς ὀφειλάς των δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἴσης πρὸς 25 ο/ο τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως ὑπολοίπων ὀφειλῶν των.

γ) Τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω ἐκπτώσεων παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἐξοφλοῦντας κατὰ τὰ ρηθέντα χρονικὰ διαστήματα τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῶν ὀφειλῶν των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας πληρωτέας δόσεως παραμένει ἀμετάβλητον, συντεμνομένης ἁπλῶς τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τοῦ μετὰ τὴν μερικὴν καταβολὴν τοῦ χρέους ὑπολειπομένου ποσοῦ.

δ) Μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1939 οὐδεμία ἔκπτωσις παρέχεται τῶν ὀφειλετῶν δικαιουμένων πάντως νὰ καταβάλωσιν μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τῆς ὀφειλῆς των ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην συντέμνεται ἁπλῶς ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως, τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων παραμενουσῶν ἀμεταβλήτων.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ σύνολον τῶν χρεῶν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου ὑπερβαίνει τὰ 60 ο/ο τῆς ἀξίας τῶν ἀποφερόντων εἰσόδημα περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων (ἀκινήτων καὶ κινητῶν) οὗτος θεωρεῖται ὑπερχρεωμένος καὶ τὰ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου χρέη αὐτοῦ διαγράφονται.

2. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν βαρυνόντων ἕνα ἕκαστον ὑπερχρεωμένον ὀφειλέτην χρεῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει καὶ ἅπασαι αἱ ὁπωσδήποτε μὴ ἐμπίπτουσαι εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν ἀπαιτήσεις, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦνται διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου πλὴν μαρτύρων καὶ συνωμολογήθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1937.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συνωμολογηθεῖσαι καὶ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 καὶ μέχρις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπερχρεώσεως.

3. Ἡ διαγραφὴ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρεῶν βαρύνει συμμέτρως μόνον τοὺς πιστωτὰς τῶν ὁποίων αἱ ἀπαιτήσεις ὑπάγονται εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ρύθμισιν. Ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τούτων συντρέχουν καὶ τοιαῦται ἠσφαλισμέναι δι' ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν, ἡ διαγραφὴ βαρύνει τοὺς μὴ ἠσφαλισμένους πιστωτάς, πλὴν ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἠσφαλισμένων τοιούτων ὑπερβαίνουν τὸ ποσοστὸν τῶν 60 ο/ο τῆς ἀξίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ ὀφειλέτου ὁπότε ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 διαγραφὴν καὶ αἱ δι' ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν ἠσφαλισμέναι ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλαὶ τῶν δυνάμει τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1935 Πρ. Διατάγματος κωδικοποιηθέντος ἀγροτικοῦ Νόμου ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, γεωργικῶς ἀποκατασταθέντων ἀκτημόνων γηγενῶν καλλιεργητῶν, ρυθμίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Οἱ καθυστερούμενοι καὶ ὀφειλόμενοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936 τόκοι διαγράφονται.

β) Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τόκων ἀπομένον ὑπόλοιπον ἐκ κεφαλαίου καὶ ἐξόδων, καθιστάμενον ἔντοκον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1937 συγχάνει ἐξοφλητέον ἐντὸς 25 ἐτῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 3 ο/ο.

2. Ἡ ἐξόφλησις τῶν χρεῶν τούτων γίνεται εἴτε εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως λογιζομένας εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν εἴτε εἰς τὸ ἀντίτιμον τούτων εἰς μετρητὰ μὲ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρον 7.

1. α) Ἐὰν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν

ἤθελεν ἐπέλθει μεταξὺ πιστωτῶν καὶ ὀφειλετῶν ἀπ' εὐθείας ρύθμισις τῶν χρεῶν ἤτις νὰ βεβαιοῦται ἐγγράφως, πᾶς πλὴν τοῦ Δημοσίου πιστωτὴς ἀγρότου, οὗτινος αἱ ὀφειλαὶ ρυθμίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβάλῃ εἰς διπλοῦν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου δήλωσιν περιέχουσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὀφειλέτου, τὸ ποσὸν τοῦ ἀρχικῶς ὀφειλομένου κεφαλαίου, τὴν αἰτίαν καὶ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς συνήφθη τὸ δάνειον (τόκος, προθεσμία ἐξοφλήσεως, ἐμπραγματοι ἀσφάλειαι κλπ.) τὰς γενομένας τυχὸν καταβολὰς ἔναντι τῶν ὀφειλῶν, τὴν χρονολογίαν πραγματοποιήσεως αὐτῶν, τὸς τυχὸν καθυστερήσεις κεφαλαίου, τόκων καὶ ἐξόδων καὶ ἐν γένει πᾶν στοιχεῖον, ἐξ οὗ νὰ καταφαίνηται τὸ ἀπομένον χρεωστικὸν ὑπόλοιπον εἰς βάρος τοῦ ἀγρότου. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων συνοφειλετῶν ἢ ἐγγυητῶν. Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ὑποβάλλεται ἰδιαιτέρα δήλωσις, ἐὰν ὅμως οἱ πλείονες συνοφειλέται ἢ ἐγγυηταὶ διέπωνται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλλεται μία δήλωσις δι' ἅπαντας.

Ἡ μὴ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ.

Ὁ Εἰρηνοδίκης λαμβάνων τὴν ἄνω δήλωσιν εἰς διπλοῦν σημειοῖ ἐπ' ἀμφοτέρων τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγχειρίσεως καὶ τὴν μίαν τούτων ἐπιστρέφει εἰς τὸν δανειστὴν τὴν δὲ ἑτέραν παραδίδει εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου ὅστις καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς ἴδιον βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς ἰδιαιτέρας στήλας, ἀναγράφει τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγχειρισεως καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου καὶ τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ δηλουμένου χρέους. Ἡ δήλωσις αὕτη δύναται νὰ ἐγχειρισθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τριμήνου προθεσμίας καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ δανειστοῦ ὅστις ἐπιστρεφων εἰς τοῦτον τὴν μίαν τῶν ὑποβαλλομένων δηλώσεων μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς σημειώσεως τῆς χρονολογίας τῆς ἐγχειρίσεως, διαβιβάζει τὴν ἄλλην ἀναγράφων ἐπ' αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρίσεως ἄνευ καταχωρίσεως εἰς τὸ ὡς ἄνω βιβλίον, ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ὅστις καταχωρεῖ ταύτην εἰς τὸ ὡς ἄνω βιβλίον.

Διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως δύναται ὁ πιστωτὴς νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰδιότητα τοῦ ὀφειλέτου ὡς ἀγρότου καὶ νὰ ζητήσῃ ὅπως ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀμφισβητήσεώς του ταύτης. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ πιστωτὴς δὲν ἤθελεν ὑποβάλει ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας τὴν αἴτησίν του πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁ ὀφειλέτης δικαιοῦται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας ὑποβάλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην κοινοποιουμένην μετὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου εἰς τὸν δανειστὴν δι' ἧς νὰ αἰτῆται τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὡς ἀγρότου. Ἐὰν ἡ αἴτησις τοῦ ὀφειλέτου γίνῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου δεκτὴ διατάσσεται διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοδικαίως ἡ ἀπόσβεσις τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ὡς καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἤθελεν ὑποβάλει ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας αἴτησιν πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην περὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς ἀγρότου ἡ ἀπαίτησις θεωρεῖται ὡς μὴ ὑποκειμένη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην ρύθμισιν.

β΄) Ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριμήνου προθεσμίας ἡ ὡς ἄνω αἴτησις μετὰ τῆς περὶ καταθέσεως βεβαιώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου κοινοποιεῖται μερίμνῃ τοῦ πιστωτοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην εἴτε διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπὶ ἀποδείξει.

γ΄) Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω τριμήνου προθεσμίας ὁ ὀφειλέτης δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του κοινοποιουμένης πρὸς τὸν πιστωτὴν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ ἀποδείξει δὲν ἤθελεν ἀναγνωρίσει τὴν ἀπαίτησιν, ὡς αὕτη ἀναγράφεται ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ πιστωτοῦ, δικαιοῦται οὗτος νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ὅπως προσδιορίσῃ ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν διὰ πράξεώς του ἥτις ἐπιμελείᾳ τοῦ πιστωτοῦ κοινοποιεῖται καθ' ἕνα τῶν ἀνωτέρω δύο τρόπων εἰς τὸν ὀφελέτην.

δ΄) Ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφαίνεται κρίνων ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν νόμου ΒΧΗ΄ ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

ε΄) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐφ' ὅσον ἡ δι' αὐτῆς ἀναγνωρισθεῖσα ἀπαίτησις ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἔφεσις, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀσκουμένη, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὅστις δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπόμ. τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ καλουμένου πάντοτε τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἀποφασίζει τελεσιδίκως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

2. α΄) Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ πρὸς τὸν πιστωτήν του χρέη τὰ μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1935 συναφθέντα προέρχονται ἐξ ἀνανεώσεως χρεῶν πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης συνωμολογημένων ἢ ἐὰν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 2 πωλητὴς ὀφειλέτης ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ παρ' αὐτῶν γενομένη πώλησις καλύπτει δάνεια, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ πωλητοῦ εἰς διπλοῦν αἴτησιν περιέχουσαν τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰς ἄνω ἀξιώσεις των, ὁ Εἰρηνοδίκης ὁρίζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν ἡ δὲ αἴτησις μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ πράξεως τοῦ Εἰρηνοδίκου κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ παράγραφοι α, δ, καὶ ε τοῦ ἐδ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ παράλειψις τῆς καταθέσεως τῶν ὡς ἄνω δύο αἰτήσεων ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ θεωρῆται ὅτι ἡ γενομένη πώλησις καλύπτει δάνειον καὶ ὅτι τὰ χρέη δὲν προέρχονται ἐξ ἀνανεώσεως χρεῶν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 συνομολογηθέντων.

β΄) Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἡ ἀναγνωρίζουσα ὅτι ἡ πώλησις καλύπτει δάνεια τελεσίδικος καταστᾶσα ἢ ἡ κατ' ἔφεσιν ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἐγγράφονται ἐν περιλήψει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας ἡ πρώτη, ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἡ δευτέρα εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν καὶ σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τῆς μεταγεγραμμένης ἀγοραπωλησίας. Δικαιώματα τρίτων καλῇ πίστει κτηθέντα δὲν προσβάλλονται διὰ τῆς τοιαύτης ἐγγραφῆς.

3. α΄) Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ ὀφειλέτης ἀγρότης ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ὑπερχρεωμένος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τριμήνου προθεσμίας καταθέσῃ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας αὐτοῦ αἴτησιν εἰς διπλοῦν περὶ ἀναγνωρίσεώς του ὡς ὑπερχρεωμένου διὰ τῆς ὁποίας νὰ αἰτῆται τὴν συνεκδίκασιν ἁπασῶν τῶν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν του ὑποβληθεισῶν κατ' αὐτοῦ αἰτήσεων. Ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφωνται λεπτομερῶς ἅπασαι αἱ ὀφειλαί του, τόσον αἱ ρυθμιζόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ὅσον καὶ αἱ μὴ ἐμπίπτουσαι εἰς αὐτόν, προσέτι δὲ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἀξία τῶν ἀποφερόντων εἰσόδημα περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων, ἅτινα δέον νὰ περιγράφωνται λεπτομερῶς.

β΄) Ὁ Εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου νὰ ὁρίσῃ ἐν αὐτῇ δικάσιμον, ὁρίζων ἅμα προθεσμίαν κοινοποιήσεως τῆς πράξεως αὐτοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου.

Ἡ κοινοποίησις τῆς αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς κάτωθι ταύτης πράξεως τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς προσδιοριζούσης τὴν δικάσιμον κοινοποιεῖται μερίμνῃ τοῦ αἰτοῦντος ὀφειλέτου

εἰς ἅπαντας τοὺς δηλώσαντας τὰς ἀπαιτήσεις των πιστωτὰς τοῦ ὀφειλέτου εἴτε διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε ταχυδρομικῶς ἐπὶ ἀποδείξει.

γ') Ἡ μὴ πρόσκλησις ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, οἱουδήποτε τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα δανειστῶν αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς ἀποτελοῦσα ἀναγνώρισιν τῆς ἀπαιτήσεώς του ὡς ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ ἀναγράφεται αὕτη, ἀπόλλυσι ὅμως ὁ ὀφειλέτης τὸ δικαίωμα νὰ συνυπολογίσῃ ταύτην μετὰ τῶν λοιπῶν ὀφειλῶν του πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὑπερχρεώσεώς του.

δ') Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ ὑπερχρεωμένου ὀφειλέτου καὶ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν οἰκείων Εἰρηνοδικῶν κλπ., ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α, β καὶ ε, τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Κατὰ τὴν πρὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένην διαδικασίαν ἐπιλύεται καὶ πᾶσα ἑτέρα διένεξις προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ὀφειλέται ἀξιοῦντες ἑαυτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ὑπεχρεωμένους καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου παρουσιάζοντες ἐν γνώσει εἴτε ψευδεῖς πιστωτὰς εἴτε ἀνηλθεῖς κατὰ ποσὸν ὀφειλὰς στεροῦνται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τιμωροῦνται συνάμα διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 20.000 δραχμῶν. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται καὶ οἱ ἐν γνώσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρουσιάζοντες ἑαυτοὺς ὡς πιστωτὰς ἢ δηλοῦντες ποσὸν ἀνώτερον τοῦ πράγματι ὀφειλομένου χρέους.

Ἄρθρον 9.

Ἐπὶ τῇ βάσει τελεσιδίκων ἀποφάσεων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι ὑποθῆκαι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, αὐταὶ ὅμως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας τὴν αὐτὴν χρονικὴν ἰσχὺν ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐγγραφῇ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως. Αἱ μετὰ τὴν ὡς ἄνω προθεσμίαν ἐγγραφόμεναι τοιαῦται ὑποθῆκαι ἔπονται τῶν προγενεστέρων, λαμβάνουσαι τὴν σειρὰν αὐτῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ ὑποθηκῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

1. Ἅπασαι αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαδικασίαι, ἐξώδικοι πράξεις, προσκλήσεις, ἐπιδόσεις ἐγγράφων, ἀποφάσεις κλπ. γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καταβαλλομένων μόνον τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰς σχετικὰς κοινοποιήσεις. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παραστῶσιν αὐτοπροσώπως ἄνευ πληρεξουσίου δικηγόρου ὑπογράφοντες τὰ διαμειβόμενα δικόγραφα.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου, Προέδρου ὡς καὶ αἱ κατατεθειμέναι ἐφέσεις καταχωροῦνται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμόν.

3. Αἱ ὑπὸ τοῦ κώδικος περὶ τῶν δικηγόρων ὁριζόμεναι ἀμοιβαὶ τῶν δικηγόρων μειοῦνται διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένας διαδικασίας εἰς τὸ 1/3.

Ἄρθρον 11.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀκυροῦται αὐτοδικαίως πᾶσα κατὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερομένων ἀγροτῶν διὰ τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν ὀφειλὰς των ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο πλειστηριασμὸς ἢ ἐγένετο μὲν τοιοῦτος ἀλλὰ δὲν κατετέθη τὸ ἐκπλειστηρίασμα καὶ καταργεῖται πᾶσα ἐκκρεμὴς δίκη, ἀπαγορευομένης καὶ πάσης δικαστικῆς διώξεως ἢ λήψεως προφυλακτικοῦ τινος μέτρου διὰ τὰς ὀφειλὰς ταύτας.

2. Συμβιβασμοὶ ἢ ἀναγνωρίσεις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ρυθμιζομένων χρεῶν γενόμεναι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1927 καὶ ἐντεῦθεν ἀκυροῦνται τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας του, ὅστις ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐν ταῖς παραγράφοις γ', δ', καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 7 ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ ἀπαιτήσεις ἃς ὀφεώρα ὁ ἀκυρωθεὶς συμβιβασμὸς ἢ ἡ ἀκυρωθεῖσαι ἀναγνωρίσεις χρεῶν, ρυθμίζονται ἐφεξῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον, τῶν σχετικῶν προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως περὶ ἀκυρώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐφ' ὅσον δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν ὡρίσθησαν ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ὅροι εὐμενέστεροι τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμων ὁριζομένων ἐπικρατοῦν οὗτοι.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ χρέους του μιᾶς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἢ τῶν κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1937 ὀφειλομένων ἁπλῶν τόκων, ἡ δόσις αὕτη ἢ οἱ καθυστερηθέντες τόκοι καθίστανται ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτητοὶ εἰσπραττομένου ἐφεξῆς τοῦ ἑκάστοτε νομίμου τόκου ὑπερημερίας.

2. Ἐὰν ὁ ἄπαξ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐν καθυστερήσει εὑρεθεὶς ὀφειλέτης καθυστερήσῃ καὶ ἑτέραν τοκοχρεωλυτικὴν δόσιν καθίσταται ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον χρέος ὡς τοῦτο καθορίζεται διὰ τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀφείλεται τόκος ὑπερημερίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων, ὁ δὲ πιστωτὴς δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐκτέλεσιν πρὸς εἰσπραξιν τοῦ χρέους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14.

Ἐπὶ πάσης ἀνεξαιρέτως ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ χρέους, γεννηθείσης μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931 οἱ καθυστερούμενοι καὶ ὀφειλόμενοι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου τόκοι δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν τόκοι διὰ τὸ παρελθὸν ὅσον καὶ διὰ τὸ μέλλον μὲ ἐπιτόκιον ἀνώτερον τῶν 8%. Τυχὸν εὐνοϊκώτεροι διὰ τοὺς ὀφειλέτας τόκοι ἐπικρατοῦν.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσαι αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ καὶ αἱ Τράπεζαι καὶ οἱαδήποτε νομικὰ πρόσωπα ὀφείλουσι καλούμενα νὰ παρέχωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 16.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 17.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κανονισθήσονται διὰ Β. Δ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Π. ΡΕΝΤΙΑΔΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑ ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΝΤΙΑΔΗΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, Π. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ, Π. ΚΑΒΔΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου